

Koranens utmaning

Av Dr. Bilal Philips

Koranen är inte bara unik i hur den presenterar sitt ämne, utan den är också unik eftersom den i sig är ett mirakel. Med termen "mirakel" menar vi utförandet av en övernaturlig eller extraordinär händelse som inte kan duplicerats av människor. Det har dokumenterats att profeten Muhammed, må Gud prisa honom, utmanade araberna att producera ett litterärt verk av liknande kaliber som Koranen, men de kunde inte göra det trots sin välkända vältalighet och litterära förmåga. Utmaningen att reproducera Koranen presenterades för araberna och mänskligheten i tre steg:

Hela Koranen

I Koranen befälde Gud profeten att utmana hela skapelsen att skapa en bok av Koranens storlek:

"Säg: 'Om hela mänskligheten och jinnerna skulle förena sig för att skapa något liknande denna Koran, skulle de inte kunna frambringa dess lika, även om de använde all sin styrka för att hjälpa varandra.'" (Koranen 17:88)

Tio kapitel

Därefter gjorde Gud utmaningen till synes enklare genom att be dem som förnekade dess gudomliga ursprung att efterlikna även tio kapitel i Koranen:

"Eller säger de att han har uppfunnit det? Säg (till dem): 'Ta med tio påhittade kapitel som detta, och kalla (på hjälp) på vem du än kan förutom Gud, om du är sanningsenlig.'" (Koranen 11:13)

Ett kapitel

Denna sista utmaning var att producera ens ett enda kapitel som matchade det som finns i Koranen, vars kortaste kapitel, al-Kawthar,

består av endast tre verser:

**”Och om ni alla tvivlar på vad jag har uppenbarat för Min tjänare, ta fram ett kapitel som det, och kalla era vittnen förutom Gud om ni är ärliga.”
(Koranen 2:23)**

Dessa utmaningar var inte bara tomma ord utan att någon brydde sig om att bevisa att de hade fel. Profeten Muhammeds kallelse till monoteism, till avskaffandet av avgudadyrkan i alla dess former, och till jämlikhet mellan slavar och deras herrar, hotade hela den socioekonomiska ramen för Meckas samhälle i allmänhet, och positionen för den styrande Quraisheestammen som profeten särskilt kom ifrån. Mecka, Arabiens handelscentrum liksom dess andliga centrum, ville desperat stoppa islams spridning. Men allt som Profetens motståndare behövde göra för att krossa rörelsen var att skapa ett enda kapitel som helst som Profeten och hans anhängare reciterade för folket.

Ett antal Quraishee-talare och poeter försökte efterlikna Koranen, men de misslyckades. De började sedan erbjuda honom enorma rikedomar, kungens position över dem och den ädlaste och vackraste av deras kvinnor i utbyte mot hans löfte att sluta bjuda in folk till islam. Han svarade dem genom att recitera de första tretton verserna i kapitel Fussilat, tills de bad honom sluta.[Quraish tog också till tortyr av sina slavar och släktingar som hade antagit islam i ett fåfängt försök att få dem att återgå till hedendom.

Senare organiserade de en ekonomisk bojkott mot profeten, hans anhängare och medlemmarna av hans klan, Banu Hashim, i ett försök att svälta dem till underkastelse. Men även denna plan misslyckades till slut. Slutligen planerade de att döda honom i hans hem genom att skicka beväpnade unga män från varje klan i Quraish för att skulden för hans mord skulle delas av alla klaner, vilket gjorde hämnd från Profetens klan omöjlig.

Men Gud möjliggjorde för profeten och hans anhängare att fly från Mecka och ansluta sig till en ny grupp konvertiter som hade uppstått bland stammarna i en stad i norr kallad Yathrib.

Islam spreds snabbt bland Yathribs klaner, och inom ett år blev muslimer stadens majoritet. Profeten Muhammed blev då härskare, och stadens namn ändrades till Medina an-Nabi (Profetens stad, må Gud prisas honom), vilket då förkortades till ”Medina.” Under de följande åtta åren genomförde klanerna i Mecka och dess grannländer en rad misslyckade

stridskampanjer mot den framväxande muslimska staten i Medina, vilket slutade med den muslimska invasionen av Mecka självt.

Allt detta blodspillan hade kunnat undvikas om bara Quraish och deras allierade hade kunnat producera bara tre rader poesi eller flytande prosa, liknande Koranens kortaste kapitel. Därför råder det ingen tvekan om Koranens litterära stils oefterliknande, om rimmens mirakel och rytmens underverk.

Det har föreslagits att Koranens oefterliknbarhet inte nödvändigtvis är unik, eftersom stora engelska poeter som Shakespeare, Chaucer eller stora poeter i vilket språk som helst tenderar att ha tydligt unika stilar som skiljer dem från sina samtida. Men om till exempel någon ledande poet idag skulle göra en djupgående studie av Shakespeares skrifter och skriva en sonett i Shakespeares stil med gammalt bläck och på gammalt papper, och sedan hävda att han upptäckt en förlorad dikt av Shakespeare, skulle litteraturvärlden troligen acceptera detta påstående, även efter noggrann granskning. Således kunde även de största poeterna efterliknas; oavsett hur unik hans stil var, precis som de berömda målarna har efterliknats. [Faktum är att vissa engelska forskare anser att mycket av det som tillskrivits Shakespeare är skrivet av hans samtida, Christopher Marlowe.] Koranen ligger dock långt över denna nivå, eftersom försök att skapa kapitel har gjorts genom tiderna, men inget har stått emot noggrann granskning. Och, som nämnts tidigare, var incitamentet att imitera Koranen starkare under dess uppenbarelse, när bokstavligen färdigheter var som bäst, än vid någon annan tidpunkt, men inget lyckat försök.

Fotnoter:

[1] Insamlad av al-Hakim, al-Bayhaqee, Aboo Ya'laa och Ibn Hishaam, och utropad till Hasan av Ibrahim al-'Alee i Sahih as-Seerah an-Nabaweeyah, s.64.